

[Miljøministeren]

Fru Margrete Auken var inde på spørgsmålet om tvang eller ikke tvang. Jeg har sagt, at jeg ikke synes, man skal benytte tvangsagtige midler, men så kan man altid diskutere, om afgifter er tvang eller ikke tvang. Det er det i og for sig ikke i mit sprogbrug, vil jeg gerne sige. Men jeg tror, det, der skiller fru Margrete Auken og mig, er, at fru Margrete Auken siger, at det her er dramatisk, det er altså her og nu.

Så var det, jeg i min tale – og det var det, jeg var ked af at fru Margrete Auken ikke gik ind på – sagde: Efter min opfattelse fører fru Margrete Aukens filosofier til dommedagsting, og hvis vi har dommedag over os, så fører det til krigsmoral. Sådan oplever jeg det. Jeg mener, fru Margrete Aukens tale er dommedagstale, og det er derfor, jeg ikke kan gå ind på det.

Jeg mener ikke, det kan nytte noget, at vi siger, at nu må vi lave hele livet om her og nu; det fører, som jeg sagde, og jeg gjorde lidt ud af det, til krigsmoral. Og krigsmoral er efter min oplevelse ikke anstændig moral, fordi den hverken er fortidsorienteret eller fremtidsorienteret. Det mener jeg at en ægte moral må have i sig, og derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi spørger os selv, hvad det så er, vi kan gøre, og hvad det er for værdier, vi vil sætte til side. Og jeg sagde, at for mig gælder, at jeg ikke vil sætte de demokratiske værdier til side.

Fru Hanne Severinsen var inde på nogle meget interessante betragtninger, og derfor skal jeg kommentere den tale nu. Fru Hanne Severinsen pegede på, at noget af det mest ressourcekrævende, vi har, er den dobbelt udearbejdende familie. Det er i øvrigt nogle betragtninger, jeg også selv har gjort, når jeg har holdt foredrag for affaldsfolket, om jeg så må sige. Jeg har sagt til dem: I skal ikke bilde jer ind, at I kan lave nogen strategier, der sender kvinderne hjem til køkkenet, selv om det er ressourcemæssigt fornuftigt. Det er bl.a. sådanne betragtninger, jeg mener vi bør have ind, når vi diskuterer. Hvad er det for handlingsmønstre, vi har? Hvor meget vil vi acceptere?

Jeg personlig vil altså ikke – uanset hvad – acceptere nogen angreb på ligestillingen mellem mænd og kvinder, bare for at tage noget. Det vil jeg ikke. Så kan man sige: Jamen så går det ud over miljøet. Ja, det gør det så, og så må vi finde ud af, hvordan vi vil håndtere det. Men så længe vi er, hvor vi er, er der altså nogle værdier, jeg ikke vil sætte til side.

Derfor vil jeg ikke i den sammenhæng sætte miljøet foran alt andet. Det kan man så diskutere om man burde gøre eller ej, men jeg vil altså ikke stå for den politik. Så må andre stå for den politik.

Og så synes jeg selvfølgelig, at vi skal sætte nogle betingelser for, at markedsøkonomien kan fungere på en miljømæssigt forsvarlig måde, som fru Margrete Auken siger. Jeg vil gå ind i det i sammenhæng med hr. Jes Lundes indlæg, for hr. Jes Lunde sagde jo ærligt, for nu at være mere detaljeret, hvor vanskeligt det er i et internationalt samfund. Det er nemlig det, det handler om. Det er smaddervanskeligt, og det er dér, fru Margrete Auken måske ikke går langt nok ind i tingene. Det synes jeg i meget høj grad det handler om, og det var derfor, jeg var ked af, at fru Margrete Auken ikke nåede det; men det kan være, fru Margrete Auken i næste omgang kommer ind på, hvordan vi får fat i de folkelige kræfter i dette spørgsmål.

Jeg skal lige for en ordens skyld, fordi fru Margrete Auken også har været inde på dette, sige, at der altså ikke er vedtaget motorveje over Øresund, men det er en detalje. Og jeg mener, det er absurd at foreslå, at motorvejsbyggeriet på Storebælt skal standses nu. Jeg er ked af det, men jeg mener, det er blankt absurd. Selv om jeg er modstander af det projekt og alle dage har været modstander af projektet, mener jeg, det er absurd, at det skal standses nu. Jeg kunne derimod personligt nok forestille mig et par motorveje. Men det er så en anden snak. Men motorvejsprojektet over Storebælt mener jeg virkelig det er absurd at standse nu.

Så vil jeg gerne komme lidt ind på hr. Jes Lundes tale, som jo er et supplement til fru Margrete Aukens tale; sådan vil jeg opfatte det. Det er derfor, jeg tager det i sammenhæng. Hr. Jes Lunde siger, at ambitionsniveauet er for lavt. Hertil vil jeg kun sige, at det kan man såmænd godt sige, hr. Jes Lunde. Men jeg mener altså, at man er nødt til at tage det udgangspunkt, at Danmark har ikke råd til ret meget mere. Vi er utrolig låst fast i et gælds fængsel. Det har jeg også skrevet om ved forskellige lejligheder, men det skal jo ikke forhindre mig i at gentage det nu: Vi er låst.

Vi har simpelt hen ikke de frihedsgrader, jeg også personligt gerne ville have. Og derfor kan vi ikke tillade os at se væk fra samfundsøkonomien på den måde, som jeg oplever at hr. Jes